

Tentatio. Seductio.

234

Initium omnium malarum temptationum, est inconstans animi & parva ad Deum confidentia. Quia sicut navis sine gubernaculo hincendè a fluctibus impellitur; ita homo remissus, & suum propositum deserens, variè tentatur.

Ignis probat ferrum, & tentatio hominem Iustum.

Nescimus sapè quid possumus, sed tentatio aperit quid sumus. Vigilandum est tamen, præcipue circa initium temptationis; quia hunc facilis hostis vincitur, si ostium mentis nullatenus intrare finitur. Sed extra limen, statim ut pulsaverit, illi obviatur.

Nam primo occurrat menti simplex cogitatio; deinde fortis imaginatio; postea Delectatio, & motus pravus, & afferatio; Sicque paulatim ingreditur hostis malignus extoto, dum illi non resistitur in principio.

Et quanto diutius ad resistendum quis torpuerit, tanto in se quotidie debilior fit, & hostis contra eum potentior.

Ideo non debemus desperare cum tentamur; sed ex fervore, & iustis Deum exorare, quatenus nos in omni tribulatione dignetur adjuvare. Qui utique faciet cum temptatione proventum ut possimus sustinere. Temp: 1. c. 13. n. 5. & 7.

Vobis si te semel dimiseris, ad aliquid, quantumvis minima in peccato si voluptatibus deliberandum. Proxima deditio est arx, cuius gubernator incipit cum hoste misere colloquia.

Bona. p: 31.